No. 1515 — Zaterdag 11 Januari 1913. — 30ste Jaargang.

AMIGOE DI CURAÇAO

WEEKBLAD VOOR DE CURAÇAOSCHE EILANDEN

Dit Blad verschijnt elken Zaterdag.
Abonnementsprijs voor Curaçao, Bonaire, Aruba en de Bovenwindsche eilanden per drie maanden fl. 2.— met vooruitbetaling.

BUREAU VAN DIT BLAD
Waterkant No 4, Overzijde.
DRUKKER: B. L. BOGAERS.

Voor het Buitenland per jaar fl. 10.—
Afzonderlijke nummers fl. 0.15.
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels f. 0.50; voor elken regel meer 7½ cts.

Tentoonstelling „De Vrouw 1813-1913".

Alom in den lande wordt moreele- en financiëele steun gevraagd voor de Vereeniging Tentoonstelling „De Vrouw 1813—1918", en in verschillende plaatsen worden vergaderingen belegd met het doel, door meerdere bekendheid aan de zaak te geven, steeds meer personen voor de zaak te winnen.

Niet overbodig mag het nu o.i. heeten, eens te onderzoeken of werkelijk die Vereeniging den steun van allen, speciaal ook van ons Katholieken, verdient.

Het Bestuur der Tentoonstelling heeft zulks gemakkelijk gemaakt. Teneinde toch hen voor te lichten, die gaarne van de bedoeling en den geheelen opzet der Tentoonstelling op de hoogte willen komen, heeft het Bestuur een tweede verslag uitgegeven van de werkzaamheden over de maanden Juni, Juli en Aug. l.l.

En al blijven, ook na lezing van dat verslag, tal van vragen open, toch bevat het een voldoend aantal gegevens, om het ons mogelijk te maken, een antwoord te geven op bovengestelde vraag.

Aanstonds dan willen we zeggen, dat alleen reeds de namen der personen van het dagelijksch bestuur en de verder in het verslag voorkomende namen bij ons zeer sterk den indruk vestigden, dat — zoo al eenigermate — dan toch zeer, zeer weinig rekening er mede gehouden is, dat in Nederland ook nog Katholieken, en orthodox-protestanten gevonden worden.

En al wekt dit feit reeds een sterk vermoeden, dat we hier *niet* te doen hebben met eene Vereeniging, die er althans naar streeft zooveel mogelijk allen te bevredigen, het ware lichtvaardig alleen op dien indruk ons oordeel te gronden, zonder te hebben onderzocht, of het vermoeden ook van elders bevestigd wordt.

Daartoe dan gaan we den inhoud na van het Verslag.

Welnu, wie meenen mocht, dat het doel der Tentoonstelling is, objectief een zoo getrouw mogelijk beeld te geven van „De Vrouw" in de laatst verloopen eeuw in haar verschillende functiën, hoedanigheden, werkzaamheden, enz. enz., komt ten eenemale bedrogen uit.

Het klinkt ongelooflijk, maar 't is toch waar: Deze Tentoonstelling is vóór alles en in de allereerste plaats een propaganda-instituut voor het vrouwen-kiesrecht! Een tentoonstelling dus met bepaald politiek karakter. Reeds daarom een zonderlinge tentoonstelling. Er zal dan ook vermoedelijk komen een „kiesrechtzaal"; er is reeds een sub-commissie voor Kiesrecht.

Wij vernemen toch, dat aangegeven moet worden, hoe de vrouw recht heeft dezelfde politieke rechten te bezitten als de man, en dat men zulks doen kan, zoowel door een groote zaal geheel voor kiesrecht-propaganda in te richten, maar ook door telkens, waar de gelegenheid zich voordoet, er de aandacht op te vestigen. En dan wordt verder meegedeeld:

„De Subcommissie voor Kiesrecht, gepresideerd door Mevrouw van Balen-Klaar, is samengesteld uit twee leden der Vereeniging, twee leden van den Bond en één lid van den Mannenbond voor Vrouwenkiesrecht. Door de samenwerking van deze drie Vereenigingen zal er eenheid worden verkregen in de plannen, waardoor er op waardige wijze propaganda gemaakt zal worden voor Vrouwenkiesrecht."

Duidelijker kan 't wel niet gezegd worden. Aan het Bestuur kan allerminst verweten worden, dat 't niet ronduit verklaart, welke richting het uit wil. Van er in loopen kan geen sprake zijn, althans voor hen, die 't verslag lazen.

Maar of nu de uitnoodiging, aan ons gedaan, om toe te treden, kan worden aanvaard? Wij meenen beslist van neen.

De vraag van het Vrouwenkiesrecht op zich zelf geheel buiten beschouwing latend, zullen we ons toch minder kunnen inlaten met *deze* Vrouwenkiesrecht-beweging, maar die vraag eventueel steeds weder behandelen op *eigen politiek* terrein, gelijk nog een paar jaar geleden is geschied, men weet met welk resultaat.

Al was het dus alleen reeds om deze reden, dat de hier besproken Tentoonstelling duidelijk wordt dienstbaar gemaakt aan een bepaalde politieke propaganda, zoude, naar onze meening, steun daaraan moeten worden onthouden.

Maar daar is meer.

Toegegeven, dat, blijkens het Verslag, op de Tentoonstelling toch ook voor allen merkwaardige zaken zullen te zien zijn; toegegeven, dat met eenigen goeden wil en tact deze Tentoonstelling tot een werkelijk nationale had kunnen zijn gemaakt; zoo moet, nu de zaak eenmaal is opgezet, gelijk ze is opgezet, o. i. zij dan ook worden overgelaten aan hen, die met de duidelijk uitgesproken strekking het eens zijn.

En al zijn er nu onderdeelen aan te wijzen, waarbij samenwerking zeer onschuldig wezen kan, men vergete niet, dat men, door daarvoor zijn naam te leenen, onwillekeurig het geheel met zijn naam dekt, en zóó licht anderen op een dwaalspoor brengt.

Bovendien zijn er tal van andere zaken, die, gelet op boven aangeduid tendentieus karakter dezer Tentoonstelling, aldaar ongetwijfeld zullen worden behandeld op eene wijze, die nooit onze goedkeuring zal kunnen verkrijgen, en waarom wij dan ook van meening zijn, dat onthouding in deze den aangewezen weg is.

Om onze meening nader te staven, stippen we nog eenige mededeelingen aan, die ons bij het nalezen van het Verslag bijzonder troffen.

Wij vernemen dan, dat een beeld moet worden gegeven van wat de hedendaagsche vrouw op maatschappelijk gebied beteekent, wat zij doet voor de instandhouding van het ras, voor maatregelen van hygiene én voor de moeder én voor den zuigeling — ziekenverpleging in 't bijzonder, en hygiënische maatregelen in 't algemeen —; dat vervolgens aan de beurt komen opvoedkunde, onderwijs, vakonderwijs, de vrouw in de vakvereeniging, in de coöperatie, in de armenzorg.

Wij vernemen vervolgens, dat aan de Tentoonstelling zal verbonden worden een sportterrein, een leeszaal, een bioscoopzaal en een congreszaal, die tevens dienst zal moeten doen als tooneelzaal en eventueel als historische balzaal.

Zoo ziet men derhalve, wat op en bij deze Tentoonstelling zooal gedemonstreerd en besproken zal worden. Ook besproken. Het ligt n. l. in de plannen, aan de Tentoonstelling verschillende congressen te verbinden, alwaar de voornaamste punten der Vrouwenbeweging zullen ter sprake komen. Onderwerpen van politieken, socialen, opvoedkundigen aard enz. enz. zullen daar dus ongetwijfeld worden behandeld.

Met blijdschap wordt thans reeds in 't vooruitzicht gesteld, dat men in Mei a. s. den Internationalen Vrouwenraad, die dan te 's-Gravenhage bijeenkomt, met een honderdtal gedelegeerden op de Tentoonstelling zal mogen ontvangen.

Wij zouden nog meer uit het verslag kunnen opsommen: zoo zouden we b.v. nog kunnen wijzen op de typeerende mededeeling, dat de subcommissie voor huisindustrie hoofdzakelijk bestaat uit vrouwen, die bij de S. D. A. P. zijn aangesloten (!) — we zouden ook nog kunnen wijzen op hetgeen in 't verslag niet voorkomt, en hetgeen men daarin — indien de zaak werkelijk een nationale zaak bedoelde te wezen — toch zou mogen verwachten; zoo vinden we b.v. wel vermeld de vrouw als „regentes van openbare instellingen", doch met geen woord gerept van onze Roomsche Zusters, aan wie men toch zeker wel een allereerste plaats mocht toekennen, wanneer men een juist beeld wilde geven van „De Vrouw 1813—1913".

Wij zullen het echter hierbij laten.

Uit het bovenstaande blijkt o.i. allerduidelijkst het waar karakter dezer Tentoonstelling.

Zouden er steeds vele en goede waarborgen moeten gegeven zijn, voordat men zoude kunnen overgaan tot een gezamenlijk demonstreeren van zaken, en vooral tot een gezamenlijk bespreken van onderwerpen, als bovengenoemd, — thans, nu de gansche zaak een beslist tendentieus karakter draagt, en dus van te voren vaststaat, welke strekking de te voeren besprekingen hebben zullen, en naar welke conclusiën ze zullen worden geleid, is o.i. steun en medewerking onzerzijds beslist uitgesloten.

Het Congres voor Zedelijke Opvoeding ligt nog te versch in het geheugen, dan dat het noodig zou mogen heeten zulks nog nader aan te toonen. Zeker, al behoeven onze Katholieke vrouwen met haar tijd waarlijk niet verlegen te zijn, al wordt, naast de vervulling van huiselijke plichten, steeds meer en meer van haar gevorderd, op charitatief en op sociaal gebied, al zal straks de R. K. Vrouwenbond nog meer van haar komen vragen — toch zouden zij ongetwijfeld aan eene zaak als deze volgaarne haren steun en medewerking geschonken hebben, indien haar zulks maar mogelijk ware gemaakt.

Door echter een zoo geprononceerd tendentieus karakter aan de zaak te geven, door haar zóó beslist te leiden in eene richting, waartegen wij ons moeten verzetten, heeft het Tentoonstellingsbestuur zelf de Katholieke vrouwen eenmaal afgestooten, en vermoedelijk niet de Katholieke alleen.

De zaken nu zóó staande, zullen het toch beneden hun waardigheid moeten achten zoowel de Tentoonstellingbestuursters om aan Katholieken steun te vragen, als de Katholieken om steun te verleenen.

Deze Tentoonstelling staat duidelijk in het teeken der huidige Vrouwenkiesrecht-propaganda en der Moderne Vrouwenbeweging, is derhalve een zaak: niet voor ons.

Mr. Baron A. van Wijnbergen.

(*Msb.*)

Een Hollandsch-Amerikaansch Verbond.

Het is een toevallig samentreffen dat het denkbeeld, opgeworpen in het artikel: *Curaçao verkoopen?* van ons vorig nummer, waarschijnlijk reeds spoedig werkelijkheid zal worden. De Heer Teding van Berkhout had gezegd: „Ik stel mij b. v. in ruil tegen afstand van de West voor, een verbond met de Vereenigde Staten tot handhaving van de status quo in den Maleischen Archipel." Het Koloniaal Weekblad antwoordde hierop o. a.: „Nederland kan bij de Vereenigde Staten een potje breken. Zou een verbond als de Heer F. v. B. bedoelt niet te sluiten zijn, *zonder* den afstand van onze koloniën?"

Uit hetgeen wij in een gezaghebbend Duitsch blad lazen, schijnen wij inderdaad aan den vooravond te staan van een dergelijk verbond van Holland met de Vereenigde Staten, zonder dat, daarvoor in ruil, van afstand van eenig grondgebied sprake is. De *Deutsche Zeitung* schrijft als volgt:

„Zooals ons uit Duitsche kringen in den Haag, en van Hollanders, die goed op de hoogte zijn en in relatie staan met diplomaten aldaar, verzekerd wordt, staat 't Koninkrijk der Nederlanden op het punt een aanvallend en verdedigend verbond te sluiten met de Vereenigde Staten van Noord-Amerika. Het gaat hier om het behoud van beider koloniaal bezit in Achter-Indië en Oost-Azie, dat voor de zich steeds wijder om zich heen grijpende expansie van het gele ras bedreigd schijnt.

Het is bekend, dat reeds sedert jaren de Hollanders zich bezorgd maken over de sterke immigratie van Japansche en Chineesche elementen en hun demagogischen invloed op de inlandsche maleische bevolking.

Het is een publiek geheim, dat overal, waar de Japansche landverhuizer vasten voet gekregen heeft, hun invloed op de inlandsche bevolking toeneemt ten koste van het europeesch bestuur.

Het zelfbewustzijn der inlanders neemt toe, en uit zich min of meer openlijk in daden van verzet. Ook is het sedert langen tijd bekend, dat het Japansch imperialisme begeerige blikken werpt op het rijke Insulinde, de Nederlandsche kolonie in Achter-Indië, en met veel driestheid het openlijk uitspreekt, dat Holland toch onmogelijk bij machte is deze bezittingen tegen een aanval van Japan te verdedigen.

Heeft het van den eenen kant tot nu een groote inspanning en heel wat offers aan geld en menschenlevens

LIEFDE EN LIJDEN.

(Historische Roman.)

II.

Ter herinnering: Een jong krijgsman heeft bij stormachtig weer met zijn twee knechten een schuilplaats gevonden op het kasteel van den Graaf van Ellislaw. Onder het gesprek aan tafel blijkt het, dat beiden in eenzelfden strijd onder Cromwell hebben gestreden. In een der laatste gevechten is de Graaf, zooals hij aan zijn gast mededeelde, door een jong krijgsman van een wissen dood gered, terwijl nóch hij, nóch zijn eenige dochter Anna later iets van hem heeft vernomen. De onverwachte gast heeft den nacht doorgebracht op het kasteel.

Den volgenden morgen verhief de zon zich donkerrood boven den horizon en zette de toppen der bergen in gouden gloed! De regen, die in den nacht was gevallen, had de geheele natuur nieuw leven geschonken; in den grooten slottuin kwinkeleerden de vogels en stoeiden naar hartelust door het frissche groen van boomen en struiken; alles stemde tot vroolijkheid en noodigde uit, om zich in de vrije natuur te begeven!

De Graaf wilde met den gast zijn gewone morgenwandeling doen en begaf zich naar diens kamer, om hem te wekken; deze had zich echter reeds in den tuin begeven en beiden troffen elkander bij den grooten vijver. Na den gewonen morgengroet vroeg de Graaf:

„Vriend, hebt gij geen lust, om een kleine wandeling te maken naar buiten? Gij zult dan ongetwijfeld van deze streek de schoonste herinneringen medenemen!"

„Zeer gaarne wil ik die eer hebben, was het antwoord, mag ik dan zoo vrij wezen, u te volgen, gastheer?"

Beiden begeven zich nu naar een uitgang van den tuin, als een der twee knechten naar hen toekomt en zegt:

„Mylord de Gloswood, wanneer wilt gij, dat ik de paarden zadel?"

„Mylord de Gloswood, herneemt de Graaf, maar kunt gij mij dan soms eenige inlichtingen geven omtrent den redder mijns levens? Zooals ik u zeide, ook hij heette Gloswood; het is toch niet een uwer familieleden geweest? Maar, ... zie ik geen gelijkenis......? O, als ik me niet vergis, ...! Maar spreek, gij zijt toch ......! Neen, ik vergis me niet ......! Nu zie ik 't duidelijk!!"

Toen de Graaf bemerkte, dat zijn gast zoo ontstelde, was dit hem een zeker teeken, dat hij niemand anders voor zich had dan Edgar Gloswood, den redder zijns levens!

Hij wierp zich in zijne armen en schreide tranen van dankbaarheid en vreugde!

„Edele gastheer, zoo sprak na eenige oogenblikken de jonge krijgsman, ook ik herken thans in u dengene, dien ik eens van het slagveld heb weggedragen. In het noodweer van gisteren heb ik bij u een schuilplaats gevonden; ik meende het incognito te bewaren; een mijner knechten heeft me echter verraden; maar me dunkt, geen onzer zal hierover spijt gevoelen!"

„Maar laat ik u eerst mijne dochter voorstellen", zegt de Graaf; beiden wandelen terug naar het kasteel, zonder een woord tot elkander te spreken, maar vol van gedachten!

Graaf Ellislaw laat zijn gast eenige oogenblikken alleen en gaat zijne dochter inlichten omtrent hetgeen er is voorgevallen. Dan spoeden zij zich samen terug naar hun gast; er volgt een wederzijdsche kennismaking, bijna zonder woorden!

„Ik heb het dus aan u te danken, Mylord, zegt Anna, dat ik niet als kind alléén op de wereld achterbleef......? Door u heb ik mijn dierbaren vader mogen behouden......?"

Meer kan ze niet uitbrengen; ze wendt zich af en geeft luid-snikkend uiting aan haar overvol gemoed.

Ook die stoere jongeman staat bewogen; hij perst zijn lippen samen: het past hem niet te weenen!

„Kom, zoo zegt de Graaf, we moesten nu toch maar onze voorgenomen wandeling maken; we hebben nu stof te over, om te praten! Maar nu moet Anna medegaan, nietwaar?"

„Zeer gaarne, zegt deze; en vader, dochter en gast begeven zich naar buiten, om in de vrije natuur eenige afleiding te vinden voor hun geschokt gemoed.

Het gesprek was zeer levendig; wat al oude herinneringen uit het krijgsleven werden er opgehaald! De twee krijgslieden waren geregeld aan het woord, terwijl Anna in stille aandacht luisterde, nog geheel vol van hetgeen er zoo onverwacht aan het licht was gekomen. Na eenigen tijd mengde ook zij zich in het gesprek en klonk haar heldere schaterlach door het bergachtige landschap, als de jonge krijgsman zijne aardigheden ten beste gaf, of zijn schalksche plagerijen den vrijen teugel liet.

Na de wandeling op het kasteel teruggekeerd, begaf men zich aan tafel voor het ontbijt.

„Mylord, zoo vraagt Anna opeens, leven uwe Ouders nog?"

„Helaas niet, is het antwoord! Mijn vader is gevallen in den strijd, toen ik nog zeer jong was; mijne moeder heb ik door den dood verloren, een jaar ongeveer geleden! En nu sta ik zoo goed als alleen op de wereld!"

„O, hoe gelukkig zijt gij dan geweest, zoolang uwe moeder bij u te hebben gehad, herneemt het meisje; ik heb mijne moeder niet gekend!" En de tranen komen haar in de oogen!

„Vriend, zoo spreekt nu de Graaf, zeg dit niet. Wij hebben zeer veel aan u te danken en nu zoudt gij alléén staan op de wereld? Neen, het is ons een zoete plicht, u hier te ontvangen en niets zal ons aangenamer wezen, dan dat gij hier uwen vrijen tijd komt doorbrengen!"

„Zoo het niet te onbescheiden is, wil ik gaarne van deze uitnoodiging gebruik maken, zegt de jongeman. Hierop beveelt hij zijne knechten de paarden te zadelen, nadat men ondertusschen van tafel was opgestaan; de Graaf houdt nog bij

gekost, het europeesch gezag in het Hollandsch Sundagebied staande te houden, en de herhaalde opstanden der inlandsche stammen en opperhoofden te onderdrukken, zoo vordert ook van den anderen kant de verplichting, om deze kostbare bezittingen tegen den een of anderen machtigen buitenlandschen vijand te verdedigen, nog een veel grootere inspanning van financieele krachten. Daarbij kunnen troepen uit Europa, om reden van het voor den blanke ongunstig klimaat, slechts in gering getal onderhouden worden, terwijl de waarde als militair der inlandsche vrijwilligers vergeleken met de Japansche soldaten zeer twijfelachtig is. De eenige mogelijkheid, om Insulinde op krachtige wijze tegen vreemden aanval te vrijwaren, bestaat in een beschikbare, krachtige vloot, (tot welker formatie Holland nu besloten heeft), en die uitgaat van de veronderstelling van het bestaan van een verbond tusschen Holland en Amerika, dat thans in voorbereiding is.

Overeenkomstig de besproken plannen zal Nederland in de toekomst in de Sunda-archipel een moderne vloot van slagschepen gaan vormen, die gezamelijk met de oorlogsvloot van de Unie het koloniaal gebied zoowel van Nederland als van Noord-Amerika in zuidelijk Oost-Azie tegen een buitenlandschen aanval moet verdedigen. Want evenzeer als voor Insulinde, het koloniaal gebied van Nederland, dreigt ook voor de Philipijnen, door de Yankees bezet, het gevaar voor een inval van Japan.

Zooals ons door onzen zegsman verzekerd werd, hebben de Hollandsche diplomaten, alvorens zich in deze aangelegenheid met de Unie in verbinding te stellen, aansluiting met een zeemogenheid in Europa overwogen. Een verbond met Engeland, dat uit den aard der zaak het meest voor de hand lag, scheen om verschillende redenen niet raadzaam. Immers van den eenen kant zou een verbond met Engeland het toetreden der Staten-Generaal tot de groep der staten van den driebond beteekenen, hetgeen noodzakelijkerwijze Holland te scherp tegenover Duitschland zou plaatsen en het belang van het land zou schaden. Ook het feit dat er tusschen Engeland en Japan een verbond bestaat, wekte bij de Hollanders, gedachtig aan de verhouding van Engeland tot Holland in vroegere eeuwen, niet veel vertrouwen. De aansluiting echter met Duitschland, naar de geographische ligging en de verwantschap van beide volken zeker wel de natuurlijkste, zou te veel de ijverzucht van Engeland opwekken. Tevens zou hierbij van invloed zijn geweest de voortdurende vrees in Holland, om op die wijze in een everamelijke afhankelijk positie van Duitschland te komen en zijn eigen zelfstandigheid te verliezen.

Alles bij elkaar gekomen dus, is men in den Haag van oordeel door een verbond met Noord-Amerika nog den besten uitweg te hebben gevonden uit al die moeilijkheden.

Onderwijs-Verordening

Nota naar aanleiding van het Eindverslag.

Naar aanleiding van het eindverslag heeft ondergeteekende de eer aan den Kolonialen Raad nog het volgende mede te deelen.

Ofschoon hij de vrees, dat er aan de scholen der Missie te veel onderwijzers of onderwijzeressen 1ste of 2de klasse zullen worden geplaatst, en de subsidie daardoor binnen korten tijd te veel zal oploopen, —zooals hij reeds in zijn memorie van antwoord opgaf—ongegrond acht, zal hij trachten aan de wenschen in het eindverslag uitgedrukt, zooveel mogelijk te gemoet te komen; en stelt daarom voor te bepalen:

dat voor de hoogere bijdrage, aan het bezit eener akte als onderwijzer 1ste of 2de klasse verbonden, slechts in aanmerking zullen komen:

a. voor de scholen in het stadsdistrict op Curaçao: één onderwijzer als hoofd der school en één onderwijzer van bijstand;

b. voor de scholen op de hoofdplaatsen van de andere eilanden der kolonie: één onderwijzer als hoofd der school en, zoo het getal der schoolgaande kinderen tweehonderd of meer bedraagt, één onderwijzer van bijstand;

dat voor de onderwijzers, geplaatst aan andere dan dan de sub *a* en *b*. genoemde scholen, voor de berekening der bijdragen, hoogstens het bezit der akte als onderwijzer 3de klasse in aanmerking zal worden genomen.

Door deze regeling wordt het mogelijk voor het St. Thomas-college, met 103 leerlingen, en de eene meisjesschool, op Otrabanda, met 112 leerlingen, waar een veel meer uitgebreid onderwijs wordt gegeven dan op de gewone armenscholen, ten minste nog een onderwijzer en een onderwijzeres van bijstand voor de hoogere bijdrage, aan het bezit der akte als onderwijzer 1ste of 2de klasse verbonden, in aanmerking te doen komen.

Dat dit billijk is, behoeft, meent ondergeteekende, geen betoog.

Aan deze scholen zijn respectievelijk verbonden vijf onderwijzers en vijf onderwijzeressen, terwijl er—omdat er meer dan 99 doch minder dan 150 kinderen schoolgaan-maar drie onderwijzers en drie onderwijzeressen voor de subsidie in aanmerking kunnen komen.

Aan beide scholen zijn dus twee onderwijskrachten verbonden, waarvoor de Missie niets ontvangt.

Op elk der vier andere scholen in het stadsdistrict gaan veel meer dan 200 kinderen: op de beide jongensscholen respectievelijk 425 en 318, en op de beide meisjesscholen respectievelijk 321 en 247.

Voor groote scholen, met meer dan 200 kinderen, op de hoofdplaatsen van de verschillende eilanden der kolonie, is het toch ook zeker billijk, dat minstens één onderwijzer van bijstand zijn akte als onderwijzer 1ste of 2de klasse voor de meerdere subsidie kan doen meerekenen: een subsidie, die—zooals ondergeteekende reeds vroeger aanstipte—dan toch nog blijft f 200.— beneden het minimum-salaris van een onderwijzer 3de klasse bij het openbaar onderwijs.

Dit geldt te meer nu er naar gestreefd wordt, om ook op verschillende der lagere scholen aan de kinderen behoorlijk wat Engelsch of Spaansch te leeren: hetgeen aan velen in hun later leven zeer van pas kan komen.

Nota van wijziging.

Art. 2 wordt als volgt gewijzigd: Paragraaf 1, sub 1o. *d* wordt gelezen:

indien het hoofd eener school wordt bijgestaan door een of meer onderwijzers of kweekelingen:

voor elken onderwijzer 1ste of 2de klasse, wiens akte als zoodanig, bij de berekening der bijdrage, in aanmerking kan komen: 800 gulden;

voor elken anderen onderwijzer 1ste of 2de klasse en voor elken onder wijzer 3de klasse: 600 gulden;

voor elken onderwijzer 4de klasse: 400 gulden; en

voor elken kweekeling: 200 gulden.

Aan het slot van paragraaf 1 sub 1o. wordt toegevoegd:

Voor de meerdere subsidie, aan het bezit der akte als onderwijzer 1ste of 2de klasse verbonden, kunnen slechts in aanmerking komen:

a. voor de scholen in het stadsdistrict op Curaçao één onderwijzer als hoofd der school, en één onderwijzer van bijstand;

b. voor de scholen op de hoofdplaatsen van de andere eilanden der kolonie één onderwijzer als hoofd der school en, zoo het getal der schoolgaande kinderen tweehonderd of meer bedraagt, één onderwijzer van bijstand.

Voor de onderwijzers, geplaatst aan andere dan de sub *a* en *b* genoemde scholen, zal, voor de berekening der bijdrage, hoogstens het bezit der akte onderwijzer 3de klasse in aanmerking komen.

De Gouverneur van Curaçao
NUIJENS.

Cur. 4 Jan. 1913.

Aruba-Goud-Maatschappij.

Jaarverslag 1 Dec. 1911—30 Nov. 1912.

Met ruim 21% overtreft de over het jaar uit de ertsgangen der Mij. verkregen hoeveelheid erts, die van het vorige en ruim 25% werd van 't jaar meer vermalen dan toen.

Echter was 't gemiddeld gehalte dezer ertsen, waar 't hoofdzakelijk op aan komt, aanmerkelijk lager dan dat van 't vorig jaar.

Als natuurlijk gevolg van een en ander bedragen de kosten, die met deze in grooter hoeveelheid verkregen en verwerkte stoffen gelijken tred houden, veel meer, doch niet alzoo de zuivere opbrengst der onderneming, die zich veelleer naar 't gehalte daarvan regelt.

De meerdere opbrengst is voornamelijk te danken aan de doorzetting van van 't werk aan verscheidene armere gangen, waartoe 't uit de winst van 't vorig jaar afgezonderd fonds voor bedrijfs-outwikkeling, de Mij. in staat gesteld had, wijl de daling van 't gemiddeld gehalte grootendeels te wijten is aan de vele ertsen van minder allooi uit diezelfde proefboringen afkomstig.

De totale hoeveelheid, die dit jaar uit de ertsgangen der Mij. gehaald werd, bedroeg 2483 Ton 205 ℔. met 54.227.23 dwt. goud.

Vermalen, met inbegrip van andere ertsen 2500 Ton met 53.883.92 dwt.

Verkregen 8 staven goud en zilver samen ter waarde van f 129.719.30, terwijl er nog in de tailings voor een netto waarde van f 7.243.75 aan goud aanwezig is.

De zuivere winst der onderneming over 't afgeloopen boekjaar beloopt f 24.404.46.

Aan de Koloniale Kas werd over 't afgeloopen boekjaar uitgekeerd.

Voor concessierecht	f 500.
„ uitvoerrecht op 7 staven goud en zilver	„ 2.884.77
aan inkomstenbelasting	„ 425.
„ 7½% van ⅜ der zuivere winst van 't vorig jaar	„ 1.529.34
Samen	f 5.339.11

't uitvoerrecht van een staaf, welke te laat uitkwam om in November te worden verscheept, niet inbegrepen.

Van de over 't boekjaar 1910|11 gemaakte winst, groot f 27.188.26, werd voor fonds van bedrijfsontwikkeling afgezonderd f 6.797.06½.

Aan 't Gouvernement zijn aandeel uitbetaald 7½% van (f 27.188.26—6.797.06)	, 1.529.34.
op reservefonds overgeschreven	, 1.359.41.
aan dividend uitgekeerd	, 17.000.
onder de mijnwerkers uitgedeeld	502.44½.
	f 27.188.26

't Ambtenaarspersoneel werd vermeerderd met een klerk op 't stadskantoor, een mijnopzichter en nog een leerlingscheikundige.

Aan de meesten der ambtenaren werd een kleine salaris-verhooging toegekend.

Aan dividend wordt over 1911—12 uitgekeerd 39% per aandeel.

Berichten uit de Kolonie.

Gouvernementshuis.

Blijkens achterstaande advertentie zal er Maandagavond ten 8 uur receptie waarna bal zijn ten Gouvernementshuize.

Koloniale Raad.

A.s. Donderdag avond ten 8 uur komt de Koloniale Raad in openbare zitting bijeen ter behandeling van ingekomen stukken, ter verkiezing van aftredende leden en ter behandeling van de wijzingen in de onderwijs-verordening.

Dankbetuiging.

Aan onze persbroeders op dit eiland onzen hartelijken dank voor hun gelukwenschen bij gelegenheid van de intrede van den 30sten jaargang van ons blad.

Chauffeurs.

Volgens de officieele berichten is er door den Gouverneur een commissie benoemd, belast met bewijzen van bekwaamheid uit te reiken aan bestuurders van auto-rijtuigen.

Het bevreemdt ons ten zeerste, dat in deze commissie geen geneeskundige zitting heeft, en dat er voor die personen geen keuring door den dokter wordt voorgeschreven. Een chauffeur kan alleszins *technisch* bekwaam zijn voor zijn werk en toch *physiek* er geheel ongeschikt voor zijn. Iemand b.v. die door een zenuwachtig gestel in ocgenblikken van gevaar geen tegenwoordigheid van geest bezit, of een ander, die lijdt aan kleurenblindheid, of ver- of bijziende is, of bij avond geen afstande of voorwerpen kan onderscheiden, is een zeer gevaarlijk persoon als chauffeur. *Technische* kennis *alleen* is geen voldoende waarborg noch voor de veiligheid van het publiek noch voor de geschiktheid van de bestuurder. Wij hopen, dat ook hierin zal voorzien worden.

Societé de Benéficence Syrienne.

In de laatste algemeene Vergadering van bovengenoemde vereeniging is het Bestuur aldus samengesteld:

S. Aun, President; J. A. Dominguez, vice-president; R. G. Ajuez, 1ste Secretaris; Fco. Gonzales, 2e Secret.; M. Elias, 1ste Penningmeester; Edo. Dominguez 2e Penningm., F. Jorge, Commissaris en A. Ajuez lid.

Verbrand.

Bij het aansteken van een spiritus-kooklicht had Zondagavond een bejaarde dame, Mejuffrouw FELICIA LOBO te Pietermaai, het ongeluk in brand te geraken.

De bekomen wonden waren van zulk een ernstigen aard, dat de ongelukkige reeds den volgenden morgen overleed.

Victoria Luise.

Dinsdag morgen heeft het Duitsche opleidingsschip *Victoria Luise* wederom onze haven verlaten met bestemming naar Barbados. De reden, waarom deze boot zoolang, bijna drie weken, in onze haven vertoefde, bestond hierin, dat de boot eenige officieren verwachtte, die dienzelfden morgen met het *S.S. Virginia* van de H. A. lijn waren aangekomen. Bij het uitvaren onzer haven wisselden de muziekkorpsen van de oorlogsbodem en van ons garnizoen beider volkslied.

Inspectiereis.

Donderdagmorgen is de *Zeeland* met den Gouverneur en adjudant en den Heer H. J. COHEN HENRIQUEZ, leider van de strooihoeden industrie in onze kolonie, van hun reis naar Aruba teruggekeerd.

Verbreeding van de Haven.

Deze week schijnt men voor goed met de werkzaamheden aan onze haven begonnen. Bij herhaling knallen de schoten der onderzeesche ontploffingen.

Of men nogal tevreden is over de uitwerking der springstoffen bij 't losslaan der rotswanden onder zee, is voor een leek niet te beoordeelen.

Opgebracht.

De Venezolaansche kustwachters beginnen hun oud spelletje weer. Berichten van Aruba melden, dat dezer dagen de *Penelope* met een lading schapen en geiten, door een kustwachter is genomen en naar Coro opgebracht. Dat moet nu binnen korten tijd reeds de vierde bark zijn, die door hen wordt opgepikt. De *Estrella*, die na een paar dagen werd vrijgelaten, *Vespero*, *Aureolo* en de *Penelope*, die geen van drieën nog zijn losgelaten. Meer licht is in deze zaak zeker gewenscht.

* * *

Op Aruba heeft zich een dronkaard van beroep, den hals afgesneden.

— Bij het onvoorzichtig afsteken van een dynamiet-patroon heeft iemand in beschonken toestand gedurende de Kerstdagen zijn vingers en hand versplinterd, zoodat de Dokter de hand moest amputeeren.

Garnizoen.

Begin dezes jaars was door den Commandant der troepen te Paramaribo het voorstel gedaan aan den Minister ook de voedingsgelden en vergoeding van deze op gelijke leest te schoeien als in Oost-Indië.

Dit voorstel kruiste een ministerieel schrijven van dezelfde strekking. Door den Minister echter waren bezwaren gemaakt ten aanzien van de troepen te Curaçao in garnizoen, voor Suriname niet.

Op dit oogenblik is de stand der zaken zoodanig, dat zelfs met het opmaken der begrooting voor 1913 op de meerdere kosten voortvloeiende uit deze nieuwe regeling is gerekend en de betrokken autoriteiten hier niet beter weten of deze Oost-Indische regeling zal van af 1 Januari 1913 in werking treden.

(*Surinamer*)

Een lastig geval.

Woensdag had een der jongens van de fraterschool van Otrabanda het ongeluk een gulden in te slikken.

Tot nu toe is het geldstuk nog niet voor den dag gekomen.

Ofschoon hij wel voelt dat die ongewone kost hem bezwaart, heeft hij toch niet de school er om behoeven te verzuimen.

Storm.

Het SS. *Caracas*, van de *Red D line* is den 3 Januari twee dagreizen na zijn vertrek van New-York door een zware storm overvallen. Dien ten gevolge is het stoomschip eerst hedenmiddag hier binnengekomen.

Dubbele snelheid.

De Belgische ingenieur Quanonne meent eene ontdekking gedaan te hebben, waardoor de stoombooten een tweemaal zoo groote snelheid zullen verkrijgen als thans bereikt kan worden. Door middel van luchtdruk is hij er in geslaagd de wrijving op te heffen van het water, op de hoogte was van de verschillende huishoudelijke aangelegenheden en tevens had hij, echt orthodox als hij was, gewild, dat zijne dochter, naar vóórvaderlijk gebruik, de Boeken der H. Schrift zou bestudeeren. Een gevolg van dit zelfstandig onderzoek was, dat zij verkeerde begrippen had omtrent verschillende punten der katholieke leer; dit bemerkte zijzelf meermalen, als ze met katholieken in aanraking kwam en ze betreurde het.

---

hem aan, om ook dien dag op het kasteel door te brengen, maar zaken, die geen langer uitstellen gedoogden, doen hem besluiten om te vertrekken. Men wandelt nu samen naar het voorplein, waar de paarden gereed staan.

„Mylord zoo zegt nog 't meisje, gij weet het dus, gij zult hier altijd welkom wezen !"

„Dank u, is het antwoord; ik zeg niet: Vaartwel, maar: Tot een spoedig weerzien!" En in vollen galop rijdt hij heen, nagestaard door den Graaf en zijne dochter.

Thuis spraken vader en dochter nog druk over het voorgevallene, totdat Anna zich gereed ging maken, om met hare dienares Betta uit te gaan. Toen ze met deze in het rijtuig stapte, zeide haar vader nog:

„Kind, vermoei jezelf niet te veel! Ge hebt van morgen al zooveel gewandeld".

„Neen, vader klinkt 't terug, ik kom zóó terug!" De paarden trekken aan en voort gaat het! Waarheen? Naar eenige zieken in de bergen; want Anna was de weldoende engel in deze streek; iedereen kende haar en zij kende iedereen; voor iedereen had ze een hartelijk woord, een vriendelijk knikje over; ze kwam in de meest schamele hutten; ze bewoog zich daar even gemakkelijk als onder menschen van haren stand; ze zette zich dan neder onder die arme menschen; ze sprak met hen over hunne armoede, troostte de bedroefden door opbeurende woorden, hielp dikwijls eigenhandig zieken en ouden van dagen, verstrekte versterkende middelen, waar zulks noodig was en gaf dan van tijd tot tijd nog een geldelijke aalmoes, zonder voor dat alles een bedankje te willen ontvangen.

Zoo voortrijdend, kwam ze bij een visscherswoning, waar eenige menschen voor den ingang stonden; ze liet stilhouden en gaat naar binnen om te zien, wat er te doen is.

„Wat is er, Jane, vraagt ze belangstellend aan een jonge vrouw, die haar schreiend tegemoet komt, wat is er gebeurd ?"

Deze kan geen woord uitbrengen en begint nog luider te schreien, nu ze hare weldoenster zoo geheel onverwacht voor zich ziet staan. Ze grijpt met hare door de zon gebruinde handen de blanke hand van Anna, geleidt haar naar een aangrenzend kamertje, en slaat luid snikkend een bedgordijn op.

Anna schrikt een oogenblik terug: daar, vóór haar, ligt een jonge man van nog geen dertig jaren, de echtgenoot van Jane, in den storm van den laatsten nacht jammerlijk omgekomen op zee. Van morgen hadden ze hem thuis gebracht, dood!

Ze had hem zoo goed gekend; het was zoo'n gelukkig huisgezin; ze waren nu ruim twee jaren getrouwd en hadden twee lieve kinderen; maar nu was geheel hun geluk verwoest! En dat zoo geheel onverwacht! Anna neemt na eenigen tijd de jonge weduwe bij de hand en verwijdert zich met haar van het doodsbed, waarop de jongeman lag uitgestrekt; in het kleine, maar nette huiskamertje troost ze de jonge vrouw met de meest hartelijke woorden; ze zegt, haar niet te zullen vergeten, nu haar man niet meer voor haar en de kinderen kan zorgen en neemt dan afscheid van de jonge moeder met de belofte van spoedig nog eens terug te zullen komen.

Thuis vertelde ze alles aan haren vader, die eveneens medelijden had met het ongelukkige huisgezin; want, ofschoon krijgsman in merg en been, had hij toch een edel hart en deelde hij in het lijden van zijnen evenmensch. Hij zag ook zoo gaarne, dat zijne dochter zich het lot van een ongelukkige aantrok, te meer, omdat dit ook een der mooiste karaktertrekken was geweest van hare moeder, Mevr. Ellislaw.— De Graaf was zelfs wel eens bevreesd geweest, dat zijne dochter een té zacht karakter zou bezitten, wat zeer nadeelige gevolgen kon hebben en haar, vroeg of laat, minder verstandig kon doen handelen.

„Ik zou wel willen, kind, zoo had hij haar al eens gezegd, dat gij bij uw vrouwelijk-zacht hart nog over wat meer mannelijk-gezond verstand hadt te beschikken !"

„Ja, vader, zoo was dan haar ondeugend antwoord, was ik maar zoo gelukkig, evenzeer op mijn vader als op mijn lieve moeder te gelijken !"

De Graaf had daarom niets onbeproefd gelaten, om zijne dochter zoo verstandig en zoo practisch mogelijk te ontwikkelen. Hij had haar muziek- en teekenles laten nemen; zij was goed thuis in de klassieke- en moderne litteratuur; maar hij had ook gezorgd, dat zij volkomen

„Was mijne moeder maar blijven leven, zoo zeide ze dan bij zich zelf; zij had mij zooveel kunnen leeren en daarenboven, zij was katholiek opgevoed !"

Als zij soms een meisje zoo vertrouwelijk bij hare moeder zag staan, dan gevoelde ze zoozeer het gemis harer moeder! En al de liefkozingen van haar vader, hoe gaarne ook door haar gewild, deden haar des te beter beseffen, wat dan wel de liefkozingen moesten wezen eener moeder, die zij nooit had gekend!

(Wordt vervolgd.)

dat tegen de kiel van het varende schip aanstroomt en een geweldigen weerstand biedt. De regeering heeft een oude mailboot ter zijner beschikking gesteld tot het doen van proefnemingen.

Draadlooze telegrafie aan ieder huis.

Op den Eifeltoren te Parijs bevindt zich een station voor draadlooze telegrafie, dat precies om 12 uur 's nachts een tijdsein geeft, opdat de aangeslotenen er hunne uurwerken naar kunnen regelen. Ook worden er weerberichten draadloos verzonden. Een Fransche fabriek (Ducretet en Roger te Parijs) brengt nu kleine draagbare toestellen in den handel, die men slechts aan een water- of gasleiding of aan een balcon-ballustrade heeft vast te maken om in staat te zijn al die seinen direct op te vangen. Ieder kan zoo met weinig moeite een ontvangststation maken en nut trekken van de mededeelingen die den Eifeltoren rondom zich uitzendt.

Consul.

Bij K. B. is de heer Mozes H. C. Henriquez benoemd tot consul der Nederlanden te Caraças, buiten bezwaar van 's lands schatkist.

Aan den heer Henriquez kan in het Nederlandsche geschreven worden. Het ressort van het consulaat omvat het Federaal District, zonder het het departement Vargas, benevens de Staten Aragua en Guarico.

Rotterdam-Wereldhaven.

Met het stoomschip Pallanza, den 3 December te Rotterdam binnengekomen heeft de gezamenlijke tonnenmaat van de sedert 1 Januari 1912 den Nieuwen Waterweg binnengeloopen vaartuigen het cijfer 12.000.000 Reg. T. bereikt en overschreden.

(N. Rott. Crt.)

J. R. Planten.

Te New-York is overleden de consul-generaal van Nederland, de heer J. R. Planten.

De overledene vervulde deze betrekking eershalve sedert 1883. Hij was in 1835 te Amsterdam geboren. Zijn ressort omvatte de Staten van New-York, New-Yersey en Connecticut.

Met grooten ijver en toewijding kweet hij zich van zijne taak buiten bezwaar van 's Rijks schatkist en herhaaldelijk mocht hij een tevredenheidsbetuiging van de Regeering ontvangen voor de wijze, waarop hij de belangen van landgenooten op zijn post behartigde en vóór den bijstand aan Nederlandsche oorlogsschepen betoond.

De Regeering erkende zijne gewichtige diensten en verdiensten door zijne benoeming in 1893 tot officier, in 1903 tot Commandeur der orde van Oranje-Nassau en in 1908 tot Ridder in de Orde van den Nederl. Leeuw.

—Naar De N. Ct. verneemt is bestemd tot opvolger van wijlen den heer Planten, als consul-generaal van Nederland te New-York, de heer mr. A. van de Sande Bakhuyzen, sedert 1911 consul te New-York.

Scheepvaartverkeer.

In 1912 kwamen in onze haven binnen:
1018 zeilschepen met 119,661 M³ inhoud.
In 1911:
1175 zeilschepen met 127.127 M³ inhoud. Een vermindering dus van 157 zeilschepen met 7.466 M³ inhoud.
In 1912 kwamen in:
410 stoomschepen met 2.593.499 M³
In 1911:
363 stoomschepen met 2.407.855 M³
Een vermeerdering dus van 47 stoomschepen met 185.644 M³ inhoud.

Marktbericht
van den
Curacaoschen Handelsbond.

Van 10 Januari 1912.

AARDNOTEN (Pindas) per KG.......... 0.22
ZOUT per vat van 130 K.G......... f 0.80
DIVIDIVI per K.G........................ „ 0.05
ORANJESCHILLEN per KG. 1st kw. „ 0.70
id. per KG. 2e kw. „ 0.60
HUIDEN per K.G.......................... „ 0.60
GEITENVELLEN per K.G................ „ 1.45
WOL per K.G............................... „ 0.12
SCHAPENVELLEN per stuk........... „ 0.50
BEENDEREN per K.G..................... „ 0.05½
RECINUS-ZAAD per K.G................ „ 0.05
STROOHOEDEN (hipijapa):
Kwaliteit No. 1..........per dosijn „ 4.62½
„ „ 1 (gebleekt) „ „ „ 4.75
„ „ 2 „ „ .... „ 5.50
„ „ 3 „ „ .... „ —
„ „ 3 „ „ .... „ —
„ „ 4 „ „ .... „ 7.—
„ „ 5 „ „ OLA „ 9—
„ „ 6 „ „ .... „ 10—
„ „ 7 „ „ .... „ 9—
„ „ 8 „ „ OLA „ 11—
„ „ 9 „ „ .... „ 12.50
„ „ 10 „ „ OLA „ 13,
„ „ 11 „ „ .... „ 15.
„ „ 12 „ „ OLA „ 15
„ „ 13 „ „ .... „
„ „ 14 „ „ OLA „
„ „ 15 „ „ .... „ 18
Strochoeden (latal) Kwaliteit XX per dosijn f

Officieele berichten.

Aan den Ontvanger, tevens Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij het Kantongerecht op Aruba, en Chef van het hulppostkantoor aldaar, C. P. de Haseth, is tot herstel van gezondheid twee maanden verlof verleend en de klerk J. N. v. d. V. Zeppenfeldt is tijdelijk met de waarneming dier functiën belast; de geemployeerde H. E. Lampe is tijdelijk belast met de functiën van Ambtenaar van het Openbaar Ministerie bij het Kantongerecht aldaar.

De heer J. J. G. Weug is tijdelijk belast met de waarneming der betrekking van machinist-werkbaas bij den voor den afbouw van de haven van Curaçao bestemden zandzuiger.

Het aan den tijdelijken gymnastiekonderwijzer aan de Hendrik- en Wilhelminaschool alhier H. Manuel om gewichtige redenen verleend verlof, is verlengd tot en met den 31n Maart 1913.

In de commissie tot het afnemen in 1913 der examens, bedoeld bij de art. 30 t/m 33 der Onderwijsverordening zijn benoemd: de Schoolopziener tot lid en voorzitter en tot leden Mevrouw A. C. Vermeulen en de hierna in alphabetische volgorde genoemde heeren: Mr. C. S. Gorsira, My. C. Henriquez, A. Hermus, A. Merkx en F. Stel.

Aan den veldwachter op Aruba, J. Rijke, is tot herstel van gezondheid, veertien dagen verlof verleend

Eene commissie is benoemd, bestaande uit de heeren:

J. F. Evertsz, E. H. L. Maduro en A. J. P. van Meeteren, ten einde na te gaan en te onderzoeken of zij, die zich daarvoor aanmelden en den leeftijd van achttien jaren hebben bereikt, voldoende bewijzen van bekwaamheid bezitten, om als bestuurder van een motorrijtuig op te treden, en, aan hen, die hieraan hebben voldaan, eene verklaring daarvan af te geven.

De heer A. J. P. van Meeteren is benoemd als den deskundige, bedoeld in het tweede lid van art. 5 van het P.B. van 1912 No. 59.

Ratten en Muizen.

Gedurende de laatste 8 dagen werden in het fiscalaat aangebracht en door middel van petroleum verdelgd

89 ratten
145 muizen.

Muziekuitvoering.

Morgen avond om 7½ uur muziek aan de Overzijde.

PROGRAMMA.

1.	Picador	Marsch	J. P. Sousa
2.	L'italienne d'Alger	Ouverture	Rossini
3.	Souviens toi	Valse	E. Waldteufel
4.	Soleil d'Espagne	Fantaisie	P. Kelsen
5.	Janmaat	Marsch	J. Boskaljon
6.	Fantaisie sur La Fille De Mme Angot		Lecocq
7.	Die Post Im Walde		A. Schaefer
8.	Curaçaosche Dansport-pourri No. 2		J. Boskaljon

Een rentegevend land.

De beste grond-speculatie, die een particulier of een regeering ooit ge-[illegible]d heeft, is stellig het in bezit [illegible]rijgen van Alaska door de Ver. Staten. Bij gelegenheid van de petitie, door de Alaskanen op touw gezet, om voor hun reusachtig gebied een grondwet en politieke rechten te verkrijgen, wordt door de Amerikaansche pers de aandacht gevestigd op het voordeel, dat de Vereenigde Staten aan dit gebied behaald hebben, toen zij van Rusland diens Amerikaansche bezittingen afkochten.

Den 30sten Maart 1867 betaalden zij aan Rusland het overeengekomen bedrag van 18 millioen gulden koopsom. De bedragen, die besteed werden voor de behoorlijke ontwikkeling van de nieuwe kolonie, voor havens, wegen, enz., benevens de administratieve onkosten, beliepen tot 31 December 1911 een som van 72 millioen gulden, te zamen dus 90 millioen.

Alaska heeft echter aan de Ver. Staten tot dezen laatsten datum reeds opgeleverd de volgende winstcijfers:

Opbrengst uit de goudm.	489 mill gld.
„ „ „ vissche.	369 „ „
Kostbare huiden en pelswerken	181 „ „
Andere natuurlijke voortbrengselen	75 „ „
	1114 mill gld.

Dit is dus een winstcijfer van 1200 pCt op de oorspronkelijke koopson!

Men zal zich echter wel kunnen voorstellen, dat de burgers van Alaska, niet weinig trotsch op dit resultaat, van de Bondsregeering het recht nu vragen, zich zelf te mogen regeeren.

Uit de naburige Republieken.

VENEZUELA.

Met ingang van den 3en januari heeft de President van Venezuela benoemd tot zijn secretaris generaal Dr. Ezequiel A. Vivas, en tot gouverneur van het Federale district Generaal Pedro Manuel Guerra.

Het nieuwe ministerie van Venezuela is als volgt samengesteld:
Binnenl. Zaken— Cesar Zumeta;
Buitenl. Zaken— Dr. José Ladislao Andara,
Financiën— Dr. Roman Cardenas;
Oorlog en Marine—Generaal Victorino Marquez Bustillos;
Nijverheid— Pedro Emilio Coll;
Openbare Werken— Dr. Domingo A Coronil;
Onderwijs— Dr. Felipe Guevara Lopez.

—Volgens een bericht in het *Boletin Comercial*, blijkt uit een schrijven van den Minister van buitenlandsche zaken in Venezuela, Dr. José Ladislao Andaro aan den Heer President dier Republiek, dat te beginnen met 1 Januari dezes jaars, de diplomatieke betrekkingen tusschen Venezuela en Frankrijk, die sedert Castro verstoord waren, wederom hersteld zijn.

En hoe staat het nu met de betrekkingen tot Nederland ???

Castro.

In de jongst ontvangen nummers van de *Port-of-Spain Gazette* komen berichten voor betreffende de bewegingen van den ex-president van Venezuela Cipriano Castro. Aangezien diens vijandige houding tegenover deze kolonie en de rampspoedige gevolgen, welke verscheidene van zijn regeeringsdaden voor Curaçao hebben gehad, nog versch in het geheugen van onze lezers zullen liggen, is het ook voor ons van belang de faits et gestes van den ex-dictator te volgen om zoodoende de kansen te kunnen berekenen van het gevaar, dat in zijn nadering ligt opgesloten. Wij nemen daarom de voornaamste der bedoelde berichten uit dat blad over:

Uit Hâvre wordt bericht, dat de ex-president Castro naar New York vertrokken is aan boord van het Fransche stoomschip La Touraine, maar uit Washington komt de verklaring, dat, daar hij aan een besmettelijke ziekte lijdt, zulks voldoenden grond oplevert om zijn landing te beletten en dat, zoo noodig, een andere reden gevonden zal worden.

De regeering van de Vereenigde Staten overweegt ook de deportatie van den ex-president Castro als een misdadiger naar een strafkolonie, instede van hem wegens besmettelijke ziekte af te wijzen. Het wordt namelijk als een plicht beschouwd om hem in verband met de Monroeleer te beletten in Venezuela wanorde te stichten.

In den loop van een persgesprek te Parijs moet, naar wij in hetzelfde blad lezen, de ex-president Castro verklaard hebben, dat president Gomez 10 millioen dollars besteed heeft om hem te vervolgen. Hij schrijft het verzet van de Vereenigde Staten tegen zijn (Castro's) régime toe aan begeerigheid naar de Venezolaansche mijnen, welke president Gomez afgestaan heeft. Hij gelooft dat de tegenwoordige politiek van de Vereenigde Staten goede betrekkingen met de Zuid Amerikaansche landen mogelijk zal maken en zelf wenscht hij de Vereenigde Staten te bezoeken om het land te leeren kennen. Misschien zal hij zich daar metterwoon vestigen, daar hij niet van plan is naar Venezuela terug te keeren, tenzij hij daartoe door Venezolanen uitgenoodigd wordt óf tenzij de arbitraire en roofzuchtige regeering van president Gomez verdwijnt. Hij beweert dat alle waarborgen betreffende lijf en goed opgeheven zijn door president Gomez, die de wetten en gebruiken niet eerbiedigt, waardoor vooruitgang en beschaving bevorderd en eensgezindheid tusschen republieken behouden worden. De meerderheid van de Venezolanen, zegt hij, erkent het onbillijke van de wijze waarop president Gomez hem (Castro) behandelt en keurt het o. a. af, dat van zijn vermogen 25 millioen door president Gomez ten eigen bate wordt ingehouden.

The New York Herald zegt, dat deze uitlatingen van Castro de onzekerheid verminderen betreffende de wijze, waarop hij door de Vereenigde Staten behandeld moet worden en dat het niet noodig is partij te kiezen tusschen Gomez en hem, nu hij ontkent revolutionaire plannen te koesteren, welke verklaring noodig is voor zijn verblijf in de Vereenigde Staten.

Deze meening laten we voor rekening van de N. Y. H. —Vredelievende verklaringen van den heer Castro zal men ter plaatse waar het hoort wel op de juiste waarde schatten.

(*O. C.*)

JAMAICA.

In Canada bestaat het plan om onder den naam *Port Royal Floating Dry and Coaling Docks Ltd.*, een maatschappij op te richten, ten einde op Jamaica een droogdok voor reparatie van schepen en een kolenstation met reservoirs voor vloeibare brandstoffen aan te leggen, waartoe van de zijde van het Bestuur van genoemd eiland steun zal worden verleend.

PERU.

Herhaaldelijk werd in de laatste jaren beweerd, dat de guano-voorraden van Peru zoo spoedig uitgeput zullen zijn. Hoewel deze bewering van overdrijving en voorbarigheid niet is vrij te pleiten, valt het niet te betwijfelen, dat de Peruaansche guanoindustrie aan een keerpunt is gekomen.

De plaatsen waar de kostbare vogelmest, die door het droog klimaat van Peru's kunstgebied in goeden staat gehouden wordt, te vinden is, zijn de eilandgroepen dicht bij het vasteland gelegen, waar de bewoners van het oude Inkarijk ze reeds exploiteerden.

Eerst in 1840 begon de export, nadat reeds in 't begin van de 19e eeuw Alexander van Humboldt er de aandacht op vestigde.

De exploitatie is in handen eener Engelsche maatschappij, waaraan de Peruaansche regeering ze tegenover haar buitenlandsche schuldeischers verpacht heeft. In de laatste jaren was de productie ongeveer 100.000 ton per jaar, waarvan pl.m. 80 pCt. uitgevoerd werd.

De tot heden verkregen opbrengst schat men op 2.4. milliard gulden.

In opdracht van de Peruaansche regeering heeft de ingenieur E. Coker in 1910 een nauwkeurig onderzoek naar de voorraden ingesteld, en een ongunstig rapport uitgebracht. Hij berekent, dat reeds binnen een paar jaar de oude lagen opgeruimd zullen zijn, en dan op niet meer dan de nieuwgevormde productie te rekenen valt. Hij maakt de berekening over de onder die omstandigheden te verkrijgen hoeveelheden als volgt:

De Kormoran, die overal langs de Peruaansche kust verblijf houdt, is de belangrijkste onder de „Guanovogels". In reuzengetale heeft hij zijn broedplaatsen voornamelijk op de zuidelijke eilanden: de nesten liggen zoo dicht opeen, dat er op 1 vierk. M. gemiddeld 3 gevonden worden. Op een der Chinchaeilanden schat men het aantal vogels op meer dan een millioen, dat der nesten op 180.000.

Staat van het aantal vaartuigen, die het eiland Curaçao in de maand Nov. 1912 aandeden met vermelding van hunne inhoudsmaat.

	ZEILSCHEPEN.			STOOMSCHEPEN.		
	Inhoud in M³.			Inhoud in M³.		
	Aantal	Bruto	Netto	Aantal	Bruto	Netto
Maand December	65	6.953	6.450	37	204.746	131.665
Vorige maanden	953	112.708	102.996	373	2.388.753	1.520.566
Totaal	1.018	119.661	109.446	410	2.593.499	1.652.231

Niet opgenomen zijn de schepen, die binnenkomen van de kustvaart en van de visscherij.

Aannemend, dat de bewoners van 28 nesten 1 ton guano per jaar opleveren, zouden dus van dat eiland 6400 ton te wachten zijn. Van andere vogelsoorten komen vooral de Pelikanen in aanmerking; Coker schat de totaal-opbrengst op 20.000 tot 30.000 ton per jaar.

Een hoofdvoorwaarde is echter dat de vogels zoo weinig mogelijk verontrust worden.

Het voornemen der regeering is daarom een gedeelte der guanoeilanden afwisselend gedurende eenige jaren voor de opzameling te sluiten, zoodat de vogels daar een rustige plaats kunnen vinden om zich te nestelen, terwijl op de niet geslotenen de exploitatie kan voortgaan.

Buitenland.

De Driebond.

Een bericht, dat wel weinig verrassing wekken zal, maar waaraan men toch een groote politieke beteekenis te hechten heeft, werd Zaterdagavond én te Berlijn én te Weenen gelijktijdig officieel bekend gemaakt, dat n.l. het Driebondsverdrag opnieuw vernieuwd was. De officieele mededeeling luide aldus: „Het tusschen de souvereinen en de regeeringen van Oostenrijk-Hongarije, Duitschland en Italië bestaande bondsverdrag is zonder eenige wijziging hernieuwd".

De groote politieke beteekenis van dit bericht springt reeds hierdoor dadelijk in het oog, dat in de gewone omstandigheden geen vernieuwing van den Driebond noodig ware geweest. Immers, het verdrag liep nog tot 28 Juni 1914 en zou als stilzwijgend verlengd gelden, als geen der mogendheden vóór 28 Juni 1913 van haar recht tot opzegging gebruik had gemaakt. Op die manier, — doordat de mogendheden den termijn van opzegging voorbij hadden laten gaan, — was de Driebond in 1907 vernieuwd.

Een uitdrukkelijke vernieuwing van den Driebond was dus niet noodig geweest, als de Driebond niet opgezegd zou zijn en geen veranderingen in de bepalingen werden voorgesteld. Daar het eerste het geval niet is en de tweede voorwaarde in het officieele communiqué wordt tegengesproken, heeft men dus in de uitdrukkelijke mededeeling der hernieuwing een soort politieke demonstratie te zien.

Men heeft er den vollen nadruk op willen leggen vooreerst, dat Italië trouw blijft aan zijn tot dan toe gevolgde buitenlandsche politiek en niet zich van Duitschland en Oostenrijk afscheidt, maar tevens heeft men er op willen wijzen, dat te midden van de geweldige politieke schommelingen en verwikkelingen van het oogenblik de band tusschen de drie mogendheden steeds onverbreekbaar blijft en dat men in geen geval op een scheuring en splitsing van de verbonden mogendheden rekenen kan.

Zoo heeft de mededeeling der vernieuwing van den Driebond, in de gegeven omstandigheden, iets geruststellends. Het geeft aan den wisselvalligen, veranderlijken en gevaarlijk-zwenkenden politieken toestand van het oogenblik tenminste eenige stabiliteit en eenige richting.

Wat Duitschland en Oostenrijk betreft, moet het verdrag de twee volgende artikelen bevatten:

1o. Zou tegen verwachting in, één der twee rijken door Rusland aangevallen worden, zoo zijn de hooge contractanten verplicht elkaar met heel de krijgsmacht van hun rijk bij te staan en den vrede slechts gemeenschappelijk en in overeenstemming te sluiten;

2o. Wordt een van de hooge contractanten door een andere macht aangevallen, zoo verplicht zich de andere contractant den aanvaller niet alleen niet bij te staan, maar tenminste een welwillend neutrale houding tegen den hooge mede-contractant aan te nemen.

De beteekenis van een dergelijk verdrag, vooral in de tegenwoordige omstandigheden, springt duidelijk in het oog.

De Balkan-Staten.

In den avond van den 3n December is tusschen Turkije en de drie Slavische Staten van den Balkan, n.l. Bulgarije, Servië en Montenegro een wapenstilstand gesloten onder de volgende voorwaarden:

1. De oorlogvoerende legers blijven in hun stellingen.
2. De belegerde vestingen mogen niet van proviand voorzien worden.
3. De toevoer van levensmiddelen voor het Bulgaarsche leger moet via de Zwarte Zee en Adrianopel plaats vinden, te beginnen eerst 10 dagen na het sluiten van den wapenstilstand.
4. De vredesonderhandelingen sullen den 13 December te Londen beginnen.

Zoo vormt deze wapenstilstand den overgang voor de vredesonderhandelingen. Alleen Griekenland neemt geen deel aan dezen wapenstilstand, omdat aan de voorwaarde door haar gesteld van de overgave van Janina, door de Turken niet voldaan werd.

De eigenlijke reden ligt voor Griekenland in den wensch besloten, om intusschen nog eenige plaatsen méér als onderpand te veroveren.

Zij verlangt ook in Albanië vasten voet te krijgen, en voor alles Janina in te nemen, gelijk in het Noorden de Montegrijnen tot nog in het allerlaatste oogenblik ook Skutari beschoten hebben. Ook is het geen toeval, dat onmiddelijk na de vorming van een ministerie in Albanie, door de Grieken de baai van Valona, juist dus de zetel der nieuwe regeering, bezet werd, en dus nog als turksch grondgebied beschouwd werd. Doch het spoedig daarop door Oostenrijk-Hongarije en Italië te Athene ingediende protest moet de Grieken wel hebben doen begrijpen, dat ze in Albanië niets te hopen hebben.

Door een besluit opgenomen in het protokol van den wapenstilstand zijn de vredesonderhandelingen naar Londen verplaatst en zouden daar spoedig beginnen. Daaraan zal ook Griekenland deelnemen.

Terzelfde tijd wordt te Londen op voorstel van Sir Edward Grey een ambassadeurs-bijeenkomst gehouden, welke naam Weenen heeft voorgeslagen om meer vrijheid van handelen te hebben in het vaststellen van den aard dezer conferentie. Daar de besluiten der vredesonderhandelingen in hun laatsten vorm toch zeker door de groote mogendheden moeten goedgekeurd worden, zal deze diplomaten bijeenkomst aan de vredesonderhandelingen zeker ten goede komen.

Frankrijk.

Kort na de redevoering van den Duitschen rijkskanselier heeft ook Poincaré, de minister-president van Frankrijk, een openlijke verklaring afgelegd omtrent den internationalen toestand. In heel zijn rede sprak Poincaré met echt diplomatische kalmte en voorzichtigheid. Wel het meest markante dier rede was het volgende: De groote mogendheden zijn met elkander overgekomen, dat de militaire operaties in den Balkan niet als *faits accomplis* zullen beschouwd worden. Verder zijn deze mogendheden niet van plan bijzondere maatregelen en niet het initiatief te nemen tot iets wat later weer herroepen sou moeten worden. Poincaré beschouwt dit resultaat als de beste waarborg voor den vrede in Europa. Zoowel in Frankrijk als daarbuiten heeft zijn rede een uitstekenden indruk gemaakt.

—Groot opzien heeft in Frankrijk gewekt een vonnis van den staatsraad, dat ongeloofelijke dingen heeft aan het licht gebracht omtrent den handel in gunstbewijzen van de Selves, den vroegeren prefect der Seine, door Caillaux indertijd geroepen om als minister van buitenlandsche saken op te treden.

Het vonnis van den Staatsraad heeft uitgewezen, dat de Heer de Selves zich aan verregaande machtsmisbruik en aan talrijke wetsovertredingen heeft schuldig gemaakt, en dat al zijn benoemingen van ambtenaren geschied sedert 1908 d.w.z. sinds hij prefect der Seine is geworden, onwettig zijn. Men kan zich voorstellen, welk een geweldige verwarringen hierdoor in het ambtenaarscorps van het Seine-departement, dat uit verscheidene honderden leden bestaat, heeft plaats gegrepen.

Engeland.

De Engelschen hebben een krassen, maar praktischen maatregel genomen.

Het Lagerhuis heeft midden in de Home-Rule-debatten zich als één man vereenigd om een wet aan te nemen en onmiddellijk van kracht te verklaren tegen de handelaars in blanke slavinnen.

En de straf, die voor deze schurken wordt bepaald, bestaat niet in boete of hechtenis, maar in *geeseling*, reeds *dadelijk* bij het *eerste* vonnis uit te spreken.

Dit is met algemeene voldoening vernomen, vooral nadat tal van gruwelijke bijzonderheden betreffende dat vreeselijk bedrijf aan het licht waren gekomen.

Het is bewezen dat er inderdaad een uitgebreide handel met groote kapitalen en agenten in alle landen bestaat en dat alle agenten daarmee veel geld verdienen.

Zij „werken" bij voorkeur op stations en in treinen, maar ook plaatsen ze advertenties om dienstboden, kindermeisjes, gouvernantes enz.

Zelfs jonge dames van goede familie worden door hen verstrikt of ook eenvoudig op den weg opgepakt en met een auto ontvoerd.

Tegenover deze feiten, werd na eenige aarzeling ten slotte vrij algemeen erkend, dat geeseling een niet te strenge straf zou zijn voor de gewetenlooze individuen, die om een winstje zielen en lichamen verderven.

Want daarvoor hebben ze respect en als ze dat hebben ondergaan komen ze niet licht terug.

Het ware te hopen, dat de valsche humaniteits-ideeën, die zich in sommige kringen van slappe lieden tegen de geeselstraf verzetten, overal weken voor juiste begrippen van recht en plicht der overheid, opdat ook in andere landen tegen het afschuwelijk kwaad worde gedaan wat er kan worden verricht.

Advertentien.

MAANDAG 13 Januari ten 8 uur n. m. receptie ten Gouvernementshuize gevolgd door een bal.

Curaçao 9 Januari 1913.

De Adjudanten
L. W. TAALE
J. L. PENHA JR.

Men wordt verzocht deze kennisgeving als eene invitatie te beschouwen.

Bekendmaking.

Ter voldoening aan art. 4 sub. 1o. der keur, houdende regeling van het verkeer op de wegen in verband met het gebruik van motorrijtuigen (P. B. 1912 No. 59), wordt bekend gemaakt, dat het nummer daarbij bedoeld moet bestaan uit cijfers van 13 c.M. lengte en 5 c.M. breedte met een tusschenruimte van 2 c.M.; dat de kleur dier cijfers moet zijn wit, dat het nummer op of aan het voorvlak en onder op of aan het achtervlak van het motorrijtuig op een zwart veld aangebracht moet worden, terwijl het eene nummer door de lantaarn, bedoeld bij den aanvang van art. 14, en het andere door die bedoeld aan het slot er van, verlicht moeten worden.

Curaçao, den 27n. Dec. 1912

De Procureur-generaal,

J. B. GORSIRA.

INGEZONDEN MEDEDEELINGEN

Como se ha pretendido por algunos industriales recomendar el aceite de petroleo como un sustituto de aceite de hígado de bacalao, debemos advertir por el bien de los mismos enfermos, que el aceite de petroleo es una substancia mineral, que si se usa internamente es expelida íntegra por las evacuaciones intestinales, causando á la larga inflamación de las vías digestivas.

Carece por lo tanto de por la piead esencial de todo alimento, la e ser asimilable y volverse parte de los tejidos orgánicos y no puede ni remotamente compararse con el aceite de hígado de bacalao, cuya arqpiedad de nutrir y fortalecer los organismos débiles lo han hecho tan necesario y tan justamente apreciano en todo el mundo.

HAVEN-NIEUWS.
VAN 4 JAN. – 18 JAN.

Schip	Kapitein	Aankomst		van	Vertrek		naar
Prins Maurits	P Koningstein	5	Januari	Amsterdam	7	Januari	New-York
Zulia	S S Morris	4	„	New-York	4	„	Maracaibo
Venezuela	J Montero	4	„	Maracaibo	4	„	La Guayra
Venezuela	J Montero	7	„	La Guayra	7	„	Maracaibo
Merida	A Johanson	6	„	Maracaibo	6	„	La Guayra
Merida	A Johanson	8	„	La Guayra	9	„	Maracaibo
Zulia	S S Morris	9	„	Maracaibo	9	„	New-York
Caracas	Furst	10	„	New-York	10	„	La Guayra
Venezuela	J Montero	11	„	Maracaibo	11	„	La Guayra
Pr. Willem III	C v Baaren	12	„	New-York	13	„	Amsterdam
Venezuela	J Montero	14	„	La Guayra	14	„	Maracaibo
Caracas	Furst	14	„	La Guayra	15	„	New-York
Merida	A Johanson	15	„	Maracaibo	15	„	Maracaibo
Pr. der Nederl.	J G Metus	18	„	Amsterdam	19	„	New-York
Venezuela	J Montero	18	„	Maracaibo	18	„	La Guayra
Maracaibo	G W Goodman	18	„	New-York	18	„	Maracaibo
Louisianian	Mercer	5	Januari	Liverpool	5	Januari	Santa Marta
Virginia	R Hoghfeld	7	„	Hamburg	8	„	Hamburg
Città di Torino	A Poggi	7	„	Colón	7	„	Genova
Senator	J Richard	5	„	Liverpool	5	„	Galveston
Antonio Lopez	Autich	16	„	Colon	16	„	Barcelona
Bavaria		12	„	Hamburg	12	„	Pto Colombia
Sachsenwald	H. Hintze	17	„	Colon	17	„	Hamburg

Schoeners.	Aankomst.		van	Schoeners.	Vertrek		naar
Sofia H	4	Januari	Bonaire	*Juanita D*	4	Januari	S Domingo
Olga Lucila C	5	„	Rio Hacha	*Yane H*	4	„	Maracaibo
9 de Abril H	5	„	Aruba	*Marg. Sofia C*	7	„	Rio Hacha
Refugio H	5	„	Aruba	*Virginia H*	6	„	Vela de Coro
Maria H	6	„	Pto Rico	*Refugio H*	7	„	Aruba
Perla de Ozama	6	„	Pto Rico	*Juan Luis*	8	„	Aruba
Lady C	6	„	Rio Hacha	*Dinorah*	8	„	Aua
Estr. d. Mar V	7	„	Guanta	*Olinda H*	9	„	Sto Domingo
Juan Luis H	7	„	Aruba	*Lady C*	8	„	Aruba
Sofia H	8	„	Bonaire	*Maria H*	8	„	Maracaibo
Estelle H	10	„	Isla Barlov	*Gacela H*	9	„	Maracaibo
Virginia H	11	„	Vela de Coro	*Perl de Ozama*	13	„	Sto Domingo

5 Jan. is H M ZEELAND naar Aruba vertrokken en 9 Jan. vandaar weer teruggekeerd.
7 Jan. is de Duitsche kruiser VICTORIA LOUISE vertrokken naar Barbados.
7 Jan. zijn binnengekomen de Engelsche S S BARLBY en BANCOR beide van Norfolk met een lading steenkolen.